

*Látom magunkat azóta is, külön-külön,
mész-fátyol csapkodja már a csontot,
de vállunk a Hold közelében mozog,
mint akik gólyalábakon lépkednek el
sziklák és szikla-templomok előtt.
Megnyúlt árnyékunk lehetne akár egy országé is,
de csak a mienk,
de csak rangrejtve bujdosó emlékeinké!*

Májusi végrendelet

Mindig a tömött, májusi felhőket szerettem: hát megérdemelnék majd a halálomkor is egy kis esőt. Eláznának a koszorúim, el az aranyírásos szalagok sora. Beverne a zápor a szemetekbe is, mint a nyitvafelejített ablakok könnyöklő deszkájára. Csuromvíz lenne az arcotok, homlokotok, csuromvizes a válltöméstek és míg szárítkoznátok hosszan hazafelé a gesztenyés úton, én párolognék belőletek, bevádolt, hazátlan étetemmel, föl, föl, a májusi magasságba.

SZEPESI ATTILA

Veduta

*szálldos vak denevér éji lakótorony
árnyán cirreget és fellegen elcikáz
roncsfák tűzfalak és utcalámpa körül
üszkös szárnyon alákering*

*éj-éj-éjfeletén autók kőpadok és
távol zúg a folyó foszló nyúldögöt űz
nyakló részegek és háromlábu ebek
bukdácsolnak az úton át*

*limlom tört cserepek pléhdobozok között
lépnek sorstalanul mint késő beduin
kéz-láb foszladozik szempár elmerülő
kóbor angyal-e ördög-e*

*holdról szállnak alá rontás démonai
új s új bőregerek ártó hangjuk elő-
cikkann ablakon és tükrön átröpül a
bolydult szárnyak rengetege*

*el nem nyugszanak új évszak évszakot ér
arc és maszk lesuhog kő sár rönkfa üveg
gyűlik nesztelen az űr szálló pora míg
cirreg körben az éjszaka*

Izzó maszkok

1.

*bolondistók rómaipápa
Sanghaj koldusa kánok kánja
oszlopszent aki megkukul
voltam vicispán s nagymogul*

2.

*szólt Zarathustra barlang-éjszakában
zúgó hegyek közt vacogva magában
derüs arcotok sikárolja napfény
vándorok és látók legyetek mint én*

3.

*ültem a Macsu-Pikcsu ormán
szitakötő voltam mint Milaraspa
Pythagorassal társalogtam
néztem az autók ködlámpáit*

4.

*sárból formált egy régi mester
bőrömön hullámgyűrűvel nádszállal és
madárral
folyondárok muzsikás íveivel
éltem a vizek mélyén ordas Leviathán*

5.

*asztalomon a fekete váza
a Zodiákus gyűrűjével írva
őrzi hány éve már
bizonytalan történetem*

6.

*meztelen gyertyaszál az éjben
a sötétség felfeslő szövetében
lobog akár az Isten arca
lobog akár az Isten arca*

7.

*kik életemből egykor kiszakadtak
medrem betöltik majd a tág időben
míg fogyatkozom tűzben és erőben
eltávolodnak és velem maradnak*

8.

*elnézem éjre éj
álomi vendégem
a virágzó cseresznyefa táncát
ahogy a szélben járja senkinek*

9.

*bóklásztam Gulliver az órjasok között
hozott törékeny dióhéj a tengeren
bámultam ordas törpe fogvacogva
bármelyik buta csizma eltípor*

10.

*mióta sejtem szélből vagyok én is
leroskadnék de inálok mégis
át ablakrésen lombon és falon
és honnan hová tartok nem tudom*